

Barış Manço'nun, "Domates biber patlıcan" diye başlayıp, "bir anda bütün dünyam kararı" diye devam eden bir çocuk şarkısı vardı. İzlenen yanlış politikalar ve yanlışlardaki ısrarlar yüzünden, şarkıda adı geçenlerin yanında artık diğer sebze ve meyvelerde halkın bütçelerini karartmaya devam ediyor. □ □ **Biz eskiden tarımda kendi kendine yeten yedi ülkeden birinde yaşadığımız için övünürdük. Nasıl bu hale geldik;**

-Tarım arazilerini imara açarak betonlaştırdık ve yerli tohumu terk ederek, ithal tohumlara yöneldik,

-Kooperatifleri kapatarak ya da etkisizleştirerek, ürün fiyatlarını alıfta ve satıfta serbest piyasa kurallarına teslim edip, hem üreticiyi hem de tüketiciyi mağdur ettik,

- Organik gübrenin yerine bilinçsizce kullandığımız kimyasal gübre ve ilaçlarla toprağın verimini düşürdüğümüz gibi ekolojik dengeyi de bozduk,

-Üreticilerin kullandığı girdilerdeki fiyat artışlarının, ürettikleri ürüne yansıtılamaması sonucu üreticiler zora soktuk,

-Tarımsal ürünlerimizi sanayileştiremediğimiz gibi, üreticiye yeterli desteği ve önemi vermediğimizden hızlı bir kentleşme yarattık.

-Tarım politikalarımızı, küreselleşme denilen çok boyutlu soygun ve talan düzenin kazanç ve beklentilerine göre biçimlendirdik. (Özelleştirilen tarımsal fabrikalar, tohum yasası.... gibi)

- Çiftçiyi destekleyecek olan devlet bankalarının kredilerini medyanın el değiştirmesinde bile kullandık. (Ziraat Bankasından iki yılı ödemesiz olarak kullanılan 700 Milyon dolarlık krediyle medya da patron değişimleri yaptık.) Devlet bankalarından yeterli desteği alamayınca yabancı bankalardan aldıkları krediyi ödemekte zorlanan çiftçilerimizin topraklarının yabancıların mülkiyetine geçmesi de düşündürücü ve vahim bir durum. Bütün bu yanlışların sonucu üretimden düşerek samanda bile ithalata başladık.

□ □ **Ve kısaca neler yapmalıyız?**

-Ulusal bir tarım politikası oluşturup, tarımın alt yapı sorunları çözülmeli ve dış dayatmalardan kurtarılmalıdır,

-Tarımsal kooperatiflere acilen işlerlik kazandırılmalı, girdiler kooperatifler aracılığıyla sağlanmalı ve ürünler de kooperatifler aracılığıyla pazarlanmalıdır,

-Tarım alanları korumaya alınarak, yapılaşmanın önü kesilmeli ve tarımsal girdilerden alınan vergi oranları düşürülmelidir,

-Tarımsal ürünlerde ithalata dayalı ekonomiden vazgeçilerek, üretimin çoğu elimizde olan ürünler için (fındık... gibi) borsalar ülkemizde kurulmalı.

Bunlar ancak, güçlü ve etkin bir tarımsal bilgiye sahip, gerçek milli ve yerli politikaları uygulayacak liyakatlı kişilerle başarılabilir. Aksi halde mevcut tarım politikalarıyla gıda sorunumuz gittikçe daha da çıkmaza girecektir.

Sudan'dan kiralanan tarım alanında TİGEM, özel sektöre örnek teşkil edecek çiftlik kurarken, İstanbul ve Ankara'da yaşayanlar, tanzim satış çadırlarında domates, biber, patlıcanın.... yanında soğan, patates, hıyarr... diyerek Manço'nu şarkısını mırıldanarak kuyruk bekliyor...

□ □ **Bu gidişe millet kahvelerinde de ithal çay içer, birbirimize ingilizce afiyet olsun deriz...!**